

паніях. За наявності інструментів сканування такі дослідження можна проводити самостійно і будь-коли з різних приводів.

Використання адаптивних бізнес-симуляцій у навчальних закладах не лише створює відомі переваги від запровадження подібних тренінгових технологій, а й дозволяє формувати банк моделей функціонування різних галузевих ринків. Ця обставина дозволяє організувати численні робочі місця віртуальної практики студентів в умовах реальних ринків.

Зазначені перспективи можливого використання адаптивних бізнес-симуляцій роблять їх привабливими, а зусилля на їхню розробку виправданими.

Література

1. Global Management Challenge — Соревнование №1 в мире по стратегическому менеджменту [Електроний ресурс] // Офіційний сайт проекту GMC в Україні — режим доступу <http://gmcua.com/ru/what>

2. Рудая И. Л. Стратегическая деловая игра Никсдорф Дельта: учебное пособие для участников игры. — М.: ЗАО «АНДА», 2000. — 128 с.

3. Опис тренінгу ViAL+ [Електроний ресурс] // Офіційний сайт компанії КІНТ — режим доступу <http://kint.com.ua/ua/vial/description>

Батенко Л. П., к.е.н., доцент,
професор кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
директор Центру продуктивності Міжнародного інституту бізнесу,
e-mail: batenkoludmila@gmail.com

ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ПОРТФЕЛЮ ПРОЕКТІВ У НЕ ПРОЕКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Батенко Людмила
Вопросы формирования
портфеля проектов
в не проектно-ориентированных
организациях

Batenko Liudmyla
Project portfolio elaboration
in non project — oriented
companies

Необхідність забезпечення сталого розвитку компаній в умовах турбулентних коливань і високого рівня непередбачуваності параметрів глобальної економіки потребує від підприємств, з

одного боку, високого рівня адаптивності, управління змінами та гнучкості, а з іншого — виконання своїх зобов'язань перед власниками і стейкхолдерами щодо забезпечення їх інтересів через досягнення короткострокових і довгострокових цілей. Важливу роль у вирішенні цього завдання відіграє методологія проектного управління, яка створює підґрунтя для успішної реалізації портфелю проектів компанії, спрямованих на реалізацію її стратегічних намірів, управління змінами через ефективне створення і діяльність команд, що здійснюють проекти, зумовлені необхідністю реагування на виклики зовнішнього та внутрішнього середовища.

Сучасна ситуація щодо використання технологій проектного менеджменту українськими компаніями характеризується такими тенденціями:

- доволі високий рівень управління проектами у так званих проектно-орієнтованих компаніях (особливо ІТ-бізнес, що працює із західними партнерами);

- поступове розповсюдження проектного підходу у промисловості, ритейлі, секторі послуг (банківська діяльність, страхування тощо);

- застосування (інколи обмежене) спеціального програмного забезпечення при реалізації проектів;

- зростаючі темпи підготовки і сертифікації фахівців з управління проектами.

Ці позитивні зміни зумовлюють інтерес компаній до поступового розширення контексту проектного менеджменту від ведення окремих проектів до управління їх портфелями, проте у сфері промислового виробництва та послуг (не проектно-орієнтованому бізнесі) ці тенденції тільки народжуються, а залучені у ці процеси фахівці не завжди усвідомлюють той перелік питань, відповіді на які необхідно дати при запровадженні управління портфелями проектів.

Серед основних з них є такі:

- як співвідносяться між собою за ступенем важливості стратегічні цілі компанії, що лежать в площині різних функціональних сфер (маркетингові, фінансові, соціальні тощо), на досягнення яких будуть спрямовуватися проекти;

- як визначити прийнятну кількість пропозицій та організувати процес їх розробки та подання щодо включення у проектний портфель;

- за якими критеріями будуть ранжуватися проектні пропозиції при відборі у корпоративний портфель;

— як визначити співвідношення між проектами зовнішнього та внутрішнього розвитку компанії для забезпечення її поточних та майбутніх перспектив;

— як обґрунтувати параметри та визначити пріоритетність проектів, включених у портфель;

— яким має бути оптимальне співвідношення у завантаженні співробітників та інших ресурсів компанії завданнями поточної та проектної діяльності;

— як спланувати та гармонізувати обсяги рутинних завдань на наступний річний період з обсягами проектних робіт;

— якими мають бути процедури зміни пріоритетності проектів у разі необхідності;

— за якими принципами має будуватись система мотивації учасників проектної діяльності;

— як забезпечити адміністрування управління портфелем проектів.

Наведений перелік питань свідчить про те, що навіть якщо компанія навчилася управляти окремими проектами, ефективно формування і подальша реалізація портфелю проектів вимагає суттєвої освітньої, методичної, організаційної, економічної, мотиваційної та психологічної підтримки залучених у цей процес фахівців з боку вищого керівництва та зовнішніх консультантів, концентрації відповідних зусиль і відносно тривалого часу на розробку та впровадження системи управління портфелем проектів у компанії.

*Ю. В. Буй, асистент кафедри економіки підприємства,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
e-mail: deerpink@mail.ru*

*Л. Д. Мельниченко, асистент кафедри вищої математики,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу*

СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ: СУТНІСТЬ І КЛАСИФІКАЦІЯ

Буй Юлия, Мельниченко Лидия
Социальные инновации:
сущность и классификация

Bui Julia, Melnychenko Lidia
Social innovation: essentiality
and classification

Сучасні умови господарювання в контексті ринкових трансформацій зумовлюють пошук вітчизняними підприємствами нових засобів для забезпечення сталого розвитку. Сталий (збалан-